

skoler vil have en væsentlig synergieffekt. Denne forestilling savner imidlertid dokumentation. Det havde her bl.a. været oplagt, at lovforslaget var blevet baseret på en nærmere analyse af erfaringerne med CVU'erne.

For det andet lægger lovforslaget meget vægt på et strategisk samarbejde med universiteter og andre forskningsmiljøer, men det indeholder intet konkret om, hvordan det skal foregå. Det synes uafklaret, hvilke pligter og rettigheder henholdsvis professionshøjskolerne og universiteterne har inden for dette samarbejde.

For det tredje virker lovforslaget usammenhængende, når det gælder spørgsmålet om finansiering. De tilskud, Undervisningsministeriet ifølge lovforslaget kan yde til udgifterne forbundet med selve sammenlægningen, er begrænset til opgaver varetaget af den midlertidige bestyrelse. Der opereres således med en antagelse om, at udgifter til sammenlægningen kun vil forekomme inden for det første halve år, mens al erfaring taler for, at sådanne udgifter vil fordele sig over en længere periode. Dertil kommer, at udviklingen af nye uddannelses tilbud, som betones stærkt i lovforslaget, skal finansieres inden for højskolernes egne budgetter. Ud fra forslagens model er det derfor svært at se andet, end at grunduddannelserne vil lide et tab af ressourcer, der i stedet afsættes til sammenlægningsudgifter og nye initiativer.

For det fjerde rummer lovforslaget en række problemer, der knytter sig til professionshøjskolernes ledelsesstruktur og organisering. Definitionen af disse forhold overlades i alt for høj grad til bestyrelsen, der f.eks. kan træffe afgørelse om, hvorvidt der skal oprettes et repræsentantskab eller studieråd for lokale uddannelsesmiljøer. Denne model er ikke blot på kant med den demokratiske kultur, der er tradition for i den danske uddannelsesverden, men er også uhensigtsmæssig rent funktionelt, da der f.eks. kan blive tale om bestyrelser, der træffer beslutninger om studieordninger, som de er uden faglig baggrund for at træffe. Det er i den forbindelse ligeledes kritisabelt, at der trods lovforslagets megen tale om vigtigheden af kontakt med det omgivende samfund og med praksis ikke er sikret professionsorganisationerne plads i evt. rådgivende organer.

Endelig rummer lovforslaget en eklatant selvmodsigelse i forhold til tiltrækningen af studerende. Lovforslaget artikulerer eksplicit en hensigt om at skabe attraktive studiemiljøer, der imødekommer de studerendes behov, men lovforslaget indeholder samtidig ingen garanti for, at de studerende vil blive hørt og dermed kunne være med til at præge deres lokale studiemiljø.

Enhedslistens medlem af udvalget bemærker, at regeringen med dette lovforslag om professionshøjskoler fusionerer de mellemlange videregående uddannelsesinstitutioner endnu mere, end de er i dag. Formålet er ifølge lovens bemærkninger at skabe stærke uddannelsessteder, der får kraft til at markedsføre sig. Regeringens reelle formål med at fusionere uddannelserne er altså, at institutionerne skal være stærke aktører, der kan markedsføre sig over for andre uddannelsessteder nationalt og internationalt. Det betyder, at uddannelsesstederne skal konkurrere indbyrdes, og det mener vi ikke udvikler uddannelserne, tværtimod. Det, der giver forbedringer for uddannelsesstederne, er samarbejde.

Enhedslisten kan til fulde støtte et øget samspil mellem forskellige mellemlange uddannelser og også gerne mellem andre uddannelsesniveauer. Vi ser gerne, at de forskellige uddannelsesretninger bliver bedre til at inddrage hinanden, ligesom vi ser spændende muligheder i de nye tværfaglige miljøer. Vi håber altså på, at lovforslaget fører til mere samarbejde og tværfaglighed

Siumut, Tjóðveldisflokkurinn, Fólkaflokkurinn og Inuit Ataqatigiit var på tidspunktet for betænkningens afgivelse ikke repræsenteret med medlemmer i udvalget og havde dermed ikke adgang til at komme med indstillinger eller politiske udtalelser i betænkningen.

En oversigt over Folketingets sammensætning er optrykt i betænkningen.

4. Ændringsforslag med bemærkninger

Æ n d r i n g s f o r s l a g

Af *undervisningsministeren*, tiltrådt af et *flertal* (udvalget med undtagelse af SF og EL):

Til § 13

1) I *stk. 2* ændres »§ 4, stk. 2« til: »§ 4, stk. 3«.
[Teknisk korrektion]